Obilježen Dječji tjedan u Udruzi Kuća Nade

Obilježavanje Međunarodnog dana djeteta svake godine se obilježava u prvom tjednu listopada mjeseca, a povodom usvojene UN konvencije o pravima djeteta iz 1989. godine koju je potpisala i Bosna i Hercegovina. Na ovaj način želi se ukazati javnosti na potrebu i obavezu poštivanja djeteta i na zaštitu dječjih prava.

Udruga osoba s poteškoćama u razvoju Kuća Nade je kao i proteklih godina obilježila dječji tjedan. Federalno ministarstvo rada i socijalne politike ove godine je donijelo program o obilježavanju dječjeg tjedna u Federaciji BiH za 2024. godinu. Shodno toj odluci održana je dvodnevna radionica sa različitim temama.

Prva radionica održana je u suradnji sa Ministarstvom zdravstva i socijalne politike pod nazivom „VRATIMO SE U DJETINJSTVO“. Tom prigodom naši mladi zajedno sa predstavnicima Ministarstva zdravstva i voditeljima koji su i osmislili ovaj program izradili su knjigu želja. Iako uskraćeni u mnogo čemu svako od nas sanja svoje snove. Nakon sklopljene knjige program smo završili zabavnim dijelom gdje smo se prisjetili naših zaboravljenih igara iz mladosti.

BAL POD MASKAMA

Drugu radionicu koja ima naziv „**BAL POD MASKAMA**“ željeli smo posvetiti našim poduzetnicima i našoj lokalnoj zajednici. Ovaj bal smo iskoristili u želji da i mi pružimo nešto za dobročinstvo, ljubav, podršku, razumijevanje i veliko srce koje imate za nas. Danas se prisjećamo da smo svi samo ljudi, sa svojim dobrim i manje dobrim stranama koji žive zajedno čineći ovaj svijet ljepšim. Današnji bal pod maskama govori da nesavršeni mogu postati savršeni. Ovim putem se želimo zahvaliti sudionicima i svima koji su bili u mogućnosti odazvati se našem pozivu ali i vama koji ste bili spriječeni iz opravdanih razloga. Za vas koji danas niste s nama u prilogu ostavljamo djelić pozitivne atmosfere i priču o našem dvorcu.

- **PRIČA O BALU**

Još u davnim vremenima održavali su se balovi pod maskama. Bal kada su svi ljudi na jedno večer bili isti. Kraljevi, kraljevne, građani, narod, mali i veliki. Noć kada bi svi ljudi bili isti, i kada odijelo ne bi činili ljude različitim. Maštovitost i moć pojedinca uklanjala je barijere i ostavljala intrigu, radoznalost i pomalo mistike tko se nalazi pod tom maskom. Maske su toliko izjednačavale ljude da je čak i u bajci jedna pepeljuga osvojila princa.

I mi smo željeli pribjeći mistici, mašti i bajkama te bar jedan dan postati netko drugi i biti bilo šta što želimo. Neka danas na ovom balu maske skriju sve naše različitosti, približe naše udaljenosti i omoguće prisnost, jednakost, i lakšu komunikaciju.

Nažalost, mi smo ljudi koji i kada ne nose ove maske, uvijek žive u velu tajne i mistike. Na našem licu kao da se uvijek nalazi maska, ona prirodna koja nosi svoju težinu. Težinu predrasude, stigme, straha, i neželjenog kontakta.

Ali znamo da i svi drugi ljudi imaju svoje maske, i da su obavijeni mistikom, velom tajne i težinama svog života. ..

Godinama unazad postoje trenutci kada i vi i mi skinemo svoje prirodne maske. To su trenutci kada nam pružite svoju podršku, razumijevanje, poštovanje, i ruku u teškim vremenima, a mi vam zauzvrat otkrijemo da se ispod naših teških maski nalaze dobra zahvalna srca puna zahvalnosti i ljubavi.

Kada maske padnu, otkrijemo da je i naš život normalan i zajedno sa vama porušimo predrasude da mi ne uživamo u svakodnevnim događajima koje život pruža.

Zajedničkim snagama i u skladu sa našim mogućnostima posjetimo sve destinacije koje nam padnu na pamet, sa vašom rukom **koja nas uvijek spremno vodi i prati na tim putovanjima.**

Kada nam vi pružite taj vjetar u leđa, naši asistenti pokrenu buru i izvuku iz nas ono najbolje. edukacijom, rehabilitacijom, znanjem, ljubavlju godinama razvijaju i čuvaju naše sposobnosti i mogućnosti. Oni su ljudi koji ovdje žive bez maski, ili ih bar mi nikada ne vidimo. Kada treba da se krećemo oni povuku, kada treba da se opustimo oni pomiluju, kada smo sretni i oni se raduju, a kada smo tužni uvijek oraspolože. Njihova maska je maska strpljenja, ljubavi, zagrljaja, podrške ali i kušnje. Njihova maska je samo ona koja od nas skriva njihove misli.

U ovom dvorcu bala krije se i jedna posebna odaja, koja krije obitelj sedam patuljaka, i puno puno Snjeguljica koje osluškuju, čuvaju i ispunjavaju njihove želje. Ponekad zajedno jedu jabuke, a ponekad se jabukama gađaju baš kao u svakoj obitelji.

U toj odaji krije se posebna težina, patuljci nose težinu odlaska od toplih ognjišta domova gdje su majke bile glavne Snjeguljice, a Snjeguljice nose težinu da sve to ostavljeno u ognjištu nadoknade.

Sedam patuljaka od 2 metra ponekad zna biti bolesno u isto vrijeme, a krila Snjeguljica moraju biti dovoljno snažna da zaborave svoje obitelji, brige, probleme, i da i njih nešto boli i svu pažnju i energiju usmjeriti ka psihičkom stanju naših patuljaka, a i ljubav i podrška da će to sve sutra opet biti iza nas.

Ovaj dvorac igra mnogo bajki, nosi mnogo uloga, priča …

Svi znamo priču o ČUVARU CRKVE NOTERDAMA koji je svojim likom i maskom strašio ljude, ali opet u svojoj nutrini skrio jednog čovjeka koji nosi ljubav i ne odustaje od svoje vizije. Iako mi možda ponekad podsjećamo na tog čuvara, vi ga u nama nikada niste vidjeli takvog. DALI ste nam krila da letimo, da se razvijamo i čuvamo jedni druge, i da baš nikada kao ni čuvar crkve noterdam ne odustajemo od svoje vizije.

Vizija, pa i ovaj dvorac u kojem igramo bal nekada je samo bio vizija.